

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către partea vătămată XXX, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 mai 2018 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018, în cauza penală, în privința lui

Stoianov Nicolae XXX, născut la XXX originar și locuitor al XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.12.2017 pînă la 18.05.2018;

Instanța de apel de la 06.06.2018 pînă la 05.07.2018;

Instanța de recurs de la 19.11.2018 pînă la 13.02.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 mai 2018, Stoianov Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea unei infracțiuni prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și condamnat la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Stoianov Nicolae în beneficiul statului, întru compensarea cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizelor, în suma de 640 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Stoianov Nicolae, la 21 octombrie 2017, în jurul orelor 18.30, aflându-se la domiciliul său din s. XXX, r-nul XXX, unde locuiește împreună cu soția XXX, în urma unui conflict familial, intenționat i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste corp soției sale XXX, cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală acută, închisă manifestată prin echimoze subcutanate suborbitale bilateral, hematom subdural pe stingă emisferial 120 ml sînge hemolizat, deplasarea structurilor mediane spre dreapta, cu compresia creierului, edem cerebral traumatic, ptoza palpebrală pe stingă, leziunea traumatică a nervului oculomotor extern, hemipareză ușoară pe dreapta, care se califică ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, partea vătămată XXX a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpatului Stoianov Nicolae.

În motivarea cererii de apel au invocat că, inculpatul este soțul ei, nu a bătut-o, ea fiind în stare de ebrietate, a căzut de pe scara podului casei sale. Declarațiile făcute de Panainte Nadejda la 21 noiembrie 2017, nu sunt veridice.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Sava Baciuc în numele inculpatului Stoianov Nicolae a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În argumentarea cererii de apel au fost invocate că, inculpatul în cadrul urmăririi penale a pledat pentru nevinovăția sa, nu a recunoscut fapta încriminată, în

maltratarea fizică a soției sale, XXX, fapt confirmat de ultima și de martorii Panainte Nadejda și Panainte Raisa, declarații făcute sub jurământ în cadrul ședințelor de judecată

XXX a comunicat că declarațiile făcute la 21 octombrie, nu sunt veridice și acest gest l-a făcut datorită faptului că la momentul respectiv era sub influența băuturilor alcoolice, folosite excesiv în ziua cu pricina, și a dus în eroare vecina sa, în persoana lui Panainte Nadejda, mințind-o că chipurile ar fi fost maltrată fizic de către soțul său.

Cu vecinii Panainte sunt cumetri, însă de mai multă vreme cu ea, se află în relații ostile și ultimii îi poartă pică soțului ei, adică lui Stoianov Nicolae

Mai comunică că, instanța n-a luat în vedere faptul că de către organul de urmărire penală, ce a instrumentat cazul dat, nu s-a efectuat o așa acțiune procesuală ca cercetarea la fața locului cu scopul confirmării sau infirmării cazului ce i se impută lui Stoianov Nicolae, de asemenea n-a fost audiat minorul XXX, copilul soților Stoianov, care putea să facă mai multă lumină în elucidarea circumstanțelor cazului cu pricina.

3.2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Stoianov Nicolae a depus cererea de apel, prin care s-a solicitat casarea acesteia ca fiind una neîntemeiată.

În argumentarea cererii de apel s-a invocat că, probele acumulate de organul de urmărire penală sunt false și nu au o careva bază legală.

Soția sa nu știe conținutul declarațiilor semnate de ea. Soția a confirmat faptul că ea a căzut de pe acoperișul casei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către partea vătămată XXX, de avocatul Baci Sava în numele inculpatului Stoianov Nicolae și de ultimul.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și că în raport cu aceasta, în mod judicios s-a stabilit vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

Necătând la faptul că inculpatul Stoianov Nicolae nu și-a recunoscut vinovăția, vina lui în acuzarea înaintată se confirmă prin declarațiile martorilor Panainte Nadejda (f.d.1 18-119), Panainte Raisa (f.d.117), precum și: proces-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă (f.d.7); cererea/plângerea XXX depusă la IP Cantemir la 21 octombrie 2017 (f.d.22); ordin de restricție de urgență nr.0027 din 23 octombrie 2017 (f.d.30); ordin de restricție de urgență nr.0027 din 23 octombrie 2017 (f.d.30); raport de constatare nr.134 D din 20 noiembrie 2017 (f.d.45-47); raport de expertiză nr.144 D din 29 noiembrie 2017 (f.d.48-49); ancheta socială (Evaluare inițială), întocmită de asistentul social comunitar împreună cu șeful de post (f.d.66).

Astfel, instanța de apel, analizând probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră că, instanța de font corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, apelantul renunțând la audierea martorilor suplimentare, menționate în cererea de apel al apărării.

Instanța de apel a constatat că, probele cercetate, sunt suficiente în sensul de a atesta că, Stoianov Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, culpa inculpatului Stoianov Nicolae este dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză, inclusiv, în instanța de apel, fiind constatare atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Stoianov Nicolae la răspundere penală ori conform art. 51 alin. (2) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În astfel de circumstanțe nu poate fi admis argumentul părții vătămate XXX precum că, soțul-inculpatul Stoianov Nicolae necesită a fi achitat, deoarece nu a maltratat-o, dar i s-a cauzat leziuni corporale de la cădere, afirmație ce contravine circumstanțelor și cumulul probelor în cauză.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate XXX, ca fiind o metodă de a ușura situația inculpatului, întrucât probele cercetate demonstrează vinovăția inculpatului. Mai mult ca atât potrivit raportului de constatare nr. 144 D din 29 noiembrie 2017 (f.d.48-49) în concluzia căruia s-a menționat că, *reieșind din caracterul, localizarea anatomică și volumul leziunilor corporale descrise la cet. XXX, este puțin probabil producerea lor la cădere.*

În aceeași ordine de idei urmează a fi respinse, pe aceleași rațiuni și argumentele avocatului Sava Baciuc care a solicitat achitarea, deoarece partea vătămată a comunicat că nu a fost maltrată și apelul declarat de inculpat potrivit căruia ultimul a comunicat că soția sa a căzut din pod, fapt confirmat de ultima, prin declarațiile făcute în ședința de judecată.

Lecturând materialele cauzei, declarațiile făcute de partea vătămată în cadrul ședinței de fond cât și în cadrul ședinței de apel, instanța de apel le-a apreciat a fi neclare, incorecte, încâlcite, lipsită de o lanțurile logică.

Mai mult, la materialele cauzei penale sunt anexate materialele de control pe cazul violenței în familia Stoianov (f.d. 19-37) din care rezultă că partea vătămată a depus o cerere potrivit căruia este indicat că ea îl iartă pe soțul său pentru agresiunea fizică 21.10.2017 (f.d.35,38) întrucât au conviețuit mai mult de 15 ani împreună și au doi copii minori.

A fost respins și argumentul avocatului indicat în cererea de apel precum că, inculpatul pe parcursul urmăririi penale cât și în ședința de judecată a pledat pentru nevinovăția sa, nu a recunoscut fapta încriminată, adică în maltratarea fizică a soției sale, deoarece probatoriu acumulat în prezenta cauză penală demonstrează contrariu.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a concluzionat că încercările martorilor Panainte Nadejda și Panainte Raisa de a-și schimba mărturiile în ședința de judecată reprezintă o tentativă de a-l ajuta pe inculpat să scape de răspundere.

La fel, s-a apreciat ca declarative afirmațiile avocatului invocate în cererea de apel precum că, XXX a comunicat că declarațiile din 21 octombrie nu sunt veridice și acest gest la făcut datorită faptului că la momentul respectiv era sub influența băuturilor alcoolice, folosite excesiv în ziua cu pricina, și a dus în eroare vecina sa, în persoana lui Panainte Nadejda, mințind-o că chipurile ar fi fost maltrată fizic de către soț, întrucât instanța de apel oferă o credibilitate înaltă declarațiilor făcute atât

de partea vătămată cât și de martorii Panainte Raisa și Panainte Nadejda care au comunicat că, au auzit strigăte din grădină și anume cumătră, unde Panainte Nadejda s-a dus în grădină și a adus-o pe XXX, care era și zgâriată și le-a comunicat că soțul a bătut-o.

Acest fapt este demonstrată și prin înștiințarea telefonică a asistentei medicale de gardă a secției de internare a SR Cantemir din data de 03 noiembrie 2017 (f.d.8) potrivit căruia la 03 noiembrie 2017, orele 15.13 a parvenit înștiințarea telefonică de la asistenta medicală de gardă al secției de internare a SR Cantemir, Stoica Svetlana potrivit căruia la 03 noiembrie 2017 după ajutor s-a adresat XXX cu diagnoza trauma cranico-cerebrală apărute în urma unei agresiuni fizice de către soțul ultimei cu o săptămână în urmă.

Instanța de apel a reținut a fi o metodă de apărare afirmația că inculpatul cu vecinii Panainte sunt cumetri, însă de mai multă vreme cu ea, se află în relații ostile și ultimii îi poartă pică soțului ei, întrucât potrivit declarațiilor martorilor Panainte Raisa și Panainte Nadejda aceștia au declarat că cu familia Stoianov sunt în relații normale, mai mult ca atât au chemat poliția când au văzut-o pe XXXX zgâriată, murdară de sânge care îi curgea din nas și că se simțea rău, comunicând că a fost bătută de soțul său.

Reieșind din circumstanțele cauzei raportate la legislația națională cât și internațională pedeapsa penală sub formă de închisoare aplicată pentru violența în familie constituie o măsură absolut necesară într-o societate democratică în scopul protejării drepturilor membrului de familie.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, partea vătămată XXX, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului. Recurenta invocă aceleași motive declarate la cererea de apel. Totodată, se invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor motivînd că, Stoianov Nicolae nu a aplicat forță fizică părții vătămate.

5.1. Martorul Panainte Nadejda și fiica inculpatului, Stoianov Maria, au depus cereri, prin care au menționat că, sunt de poziția admiterii acestui recurs, deoarece hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate. De asemenea, martorul Panainte Nadejda a menționat că, a depus mărturii false deoarece era în relații ostile cu inculpatul.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul a invocat ca temei pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurenta contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond

și de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Stoianov Nicolae.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurenta și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către partea vătămată, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe care a menținut-o, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel care a menținut hotărârea primei instanțe, precum că, inculpatul Stoianov Nicolae, a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, erorile de drept invocate de partea vătămată, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de partea vătămată XXX, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 mai 2018 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018, în cauza penală, în privința lui **Stoianov Nicolae XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 martie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan